

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes
Uitgave van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

21
20e jaargang nr. 81 - juni 1999

Rondom de Gerbrandyweg

De driehoek in het Van Stolkpark, die ligt tussen Duinweg, Professor Gerbrandyweg en Belvédèreweg, heeft bebouwing van na 1920. Die kwam er echter pas na verkaveling van de tuin van de uit 1898 daterende Villa Lunia, Duinweg 6. Dan worden hier eerst de huizen Professor Gerbrandyweg 117-131 en Duinweg 6a, b en c gebouwd. Na de sloop van Villa Lunia Duinweg

volgen 4a tot 6. Het koetshuis van Villa Lunia wordt in 1953 vervangen door het appartementengebouw De Olmenhorst aan de Professor Gerbrandyweg (nrs. 15 tot en met 27). Op de hoek van de Duinweg en de Professor Gerbrandyweg stond al eerder een villa.

Op 3 februari 1882 bereiken Thomas van Stolk en steenfabrikant Reijer

Catrinus Murman uit Geldermalsen, overeenstemming over de overdracht van drie percelen langs de Kanaalweg (nu: Professor Gerbrandyweg) en de Hooge Duinweg (nu Duinweg) met een gezamenlijke grootte van 98 are en 68 centiare, voor f 5 per centiare. De overdracht aan Murman wordt op 12 april 1882 gepasseerd door de erfgenamen van Thomas van Stolk ten huize van mevrouw Van Stolk, Kanaalweg 13 (nu nr. 35). Er mag op het terrein niet meer dan één villa worden gebouwd met een afzonderlijk koetshuis en stallen. De afstand van de gevel tot aan het hek moet minstens 8 meter bedragen.

Bouw Villa Margaretha

Nadat op 18 april 1882 een plan voor de bouw van een dubbele villa is goedgekeurd draagt Murman op 17 mei 1882 een terrein van 1110 centiare voor f 12.765 (f 11,50 per centiare!) over aan timmerman Pieter Dekker. Dekker blijft dit bedrag als tweede hypotheek schuldig aan de verkoper. Dekker begint aan de bouw van de villa, die 19 kamers zal tellen, maar als in de loop van 1883 blijkt dat hij niet meer aan zijn financiële verplichtingen kan voldoen wordt de nog niet geheel voltooide Villa Margaretha op 6 augustus geveild. Het is Murman die voor f 20.500 weer eigenaar van Villa Margaretha wordt. In 1887 wordt langs de huidige Professor Gerbrandyweg

Villa Intimis

een bij de villa behorend tuinhuisje neergezet.

Als eerste bewoners vestigen zich in 1887 de emeritus predikant Ds. Isaac Johannes Dermout met zijn vrouw Etienne Goglin en zes van hun negen kinderen in Villa Margaretha. Na twee jaar verhuizen zij weer.

Murman verhuurt vervolgens Villa Margaretha als meisjeskostschool aan de 'instituteur' J.A. Huijsmans, die na een jaar wordt opgevolgd door de 33-jarige Jacoba Alexandrina Lorentz, die in Rijswijk al een kostschool leidt.

Mejuffrouw Lorentz neemt uit Rijswijk drie onderwijzeressen mee: Olimpia Silima Blom, Maria Theresia Arnolds en Adelaide Eleonora Deane. Ze trekt nog twee onderwijzeressen aan, haar zusje Johanna Elsebé Lorentz en Maria Lamberta Gunning. De vijf pupillen zijn 14 tot 18 jaar oud. Als mejuffrouw Lorentz in januari 1892 naar Afrika vertrekt, gaan de onderwijzeressen en leerlingen weer terug naar Rijswijk.

Mevrouw Dorrepaal

De erfgenamen van de in 1887 overleden Murman verkopen op 2 mei 1893 Villa Margaretha voor f 31.500 aan mevrouw Ludovica Dorrepaal-Manuel. Mevrouw Dorrepaal is dan bijna 75 jaar oud. Zij is in 1817 of 1818 in Semarang geboren als dochter van de joodse, uit de Elzas afkomstige Joseph Manuel - die na zijn komst in Nederlands Indië als koopman een groot vermogen bijeenbracht - en de Chinese Ka-Loot, die bij haar doop de namen Catharina Johanna van den Berg ontvangt. Amper 14 jaar oud - in Nederlands Indië trouwen de meisjes jong - wordt Ludovica in 1831 de echtgenote van Jhr. Mr. Antonie Frederik van Alphen, translateur en notaris in Semarang, en later lid van de Raad van Justitie te Soerabaja. Na zijn huwelijk met Ludovica begint Van Alphen in Modjokerto onder Soerabaja een suikeronderneming. Als hij in 1839 overlijdt blijft Ludovica met vier kinderen achter. In 1844 hertrouwt ze met Georgius Leonardus Dorrepaal, die bankier, koopman en eigenaar van De Handels Mij. Dorrepaal en Co. is. Van de acht dochters uit het tweede huwelijk blijven er vijf in leven. In 1878 vestigen de Dorrepaals zich voorgoed in Nederland, in Amsterdam, waar Dorrepaal in 1883 overlijdt. Ludovica

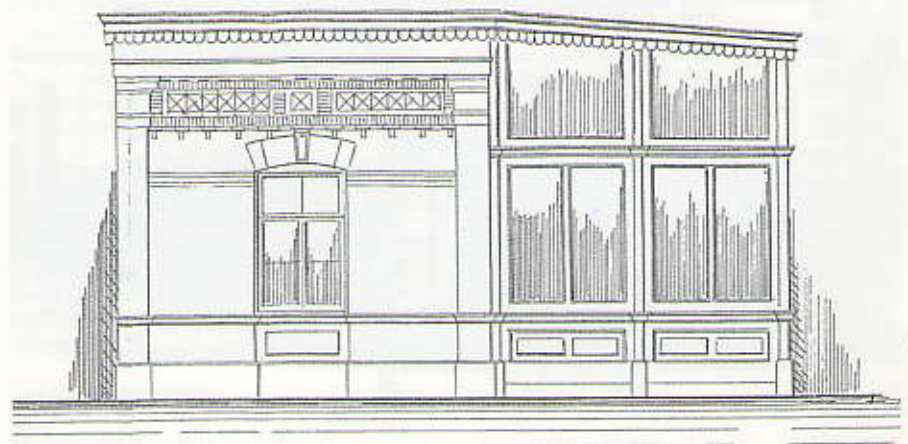
koopt dan het landhuis De Breul in Zeist. Om wat dichterbij haar kinderen te kunnen zijn verhuist zij in april 1892 naar Den Haag, waar zij bij haar jongste dochter Wilhelmina Thurkow-Dorrepaal intrekt aan het Plein 1813 no. 1. Met mevrouw Dorrepaal verhuizen haar dame de compagne Betsy Kortz, koetsier Willem Visscher en dienstbode Dora Meijer naar Den Haag. Het is

mevrouw Dorrepaals bedoeling een eigen huis in Den Haag te betrekken, maar het aanbod is krap: ze zal er dus de tijd voor moeten nemen.

In Den Haag hernieuwt mevrouw Dorrepaal het contact met tal van bekenden, waaronder haar nichtje Johanna Maria Molewater-Rose, dochter van rijksbouwmeester Willem Rose en Johanna Maria van Alphen. Zij woont in Villa Duna, Van Stolkweg 19. Zou mevrouw Molewater haar tante Dorrepaal attent gemaakt hebben op de leegstaande Villa Margaretha op de hoek van de Hogeweg en de Kanaalweg?

Daniel van Alphen, de zoon uit haar eerste huwelijk, regelt de aankoop van Villa Margaretha en de daarbij behorende bijgebouwen en tuin, alles bij elkaar 3033 centiare. Vooruitlopend op verhuizing naar het Van Stolkpark koopt mevrouw Dorrepaal van de erven Murman op 11 augustus 1892 voor f 1313 ook nog een lapje grond aan de Kanaalweg, waar een stal of koetshuis gebouwd mag worden.

Voorgeveltekening van het tuinhuisje van Villa Margaretha

Comfortabel

Mevrouw Dorrepaal richt Villa Margaretha comfortabel in. In de vestibule zet ze een stenen figuur en twee beelden op een piëdestal. In de voor salon op de bel-etage staan wel 8 gemakkelijke stoelen en een canapeet-

Anneke Landheer vertelt hoe het was voor 1920

je, twee étagères, maar ook een sigarenstandaard en een rookstel, een grote hoeveelheid beeldjes, en aan de muur twee schilderijen, een Van Deventer en een Van Tol (tezamen met een waarde van f 160). In de achter salon vinden een kostbare piano met pianotaboeret, en een bamboe tafeltje met faience en een 'chauffeuse' met borduurwerk een plaatsje. De grote serre is de kamer waar mevrouw Dorrepaal haar bloemen en planten verzorgt en ook ontbijt. In de dessertkamer, waar ze de overige maaltijden laat serveren staat het porseleinen eetservies. Op de beletage is ook een kamer ingericht als kantoor, waar boekhouder Henri Wilhelm Bachofner voor mevrouw Dorrepaal de administratie doet. Mevrouw Dorrepaal slaapt op de eerste etage in een 'lit d'ange' met behangsel. Ook in de 'grote logeerkamer' staat een 'lit d'ange'. Op de zolder, waar de dienstboden slapen ligt ook de 'Turksche kamer'. In het souterrain, met alleen aan de achterzijde ramen (de voorzijde ligt onder het

maaiveld tegen het duin aan) zijn keuken, provisiekamer, poetskamer en mangelkamer ondergebracht. Het is mevrouw Dorrepaal maar drie jaar gegund in Villa Margaretha te wonen. Zij overlijdt op 29 april 1896. Mogelijk voelt zij in 1895 haar einde al naderen: twee maal, op 30 september en op 28 december, bezoekt ze notaris Johan Daniel Dietz om een aantal legaten te regelen. Scherp en helder als immer vergeet ze niets en niemand: niet de graven op het land Peterongan in Semarang, waar haar ouders begraven zijn, noch andere graven of familieleden in Modjokerto en Solo. Legaten zijn er voor minder bedeelde familieleden, maar ook - in de vorm van een lijfrente - voor de trouwe Betsy Kortz, Willem Visscher en Dora Meijer, voor de wezen in Semarang en f 1000 voor de armen in Scheveningen. De 26 kleinkinderen, die niet rechtstreeks van haar zullen erven, worden elk met f 12.000 bedacht, de zes kinderen van haar al overleden zoon Daniel zullen f 20.000 buiten hun erfportie ontvangen. Mevrouw Dorrepaal wordt bij haar echtgenoot begraven op de begraafplaats Zorgvlied in Nieuwer Amstel, waar voor hen beiden een graftempel gebouwd is, die doet denken aan de grafhuizen op Chinese begraafplaatsen.

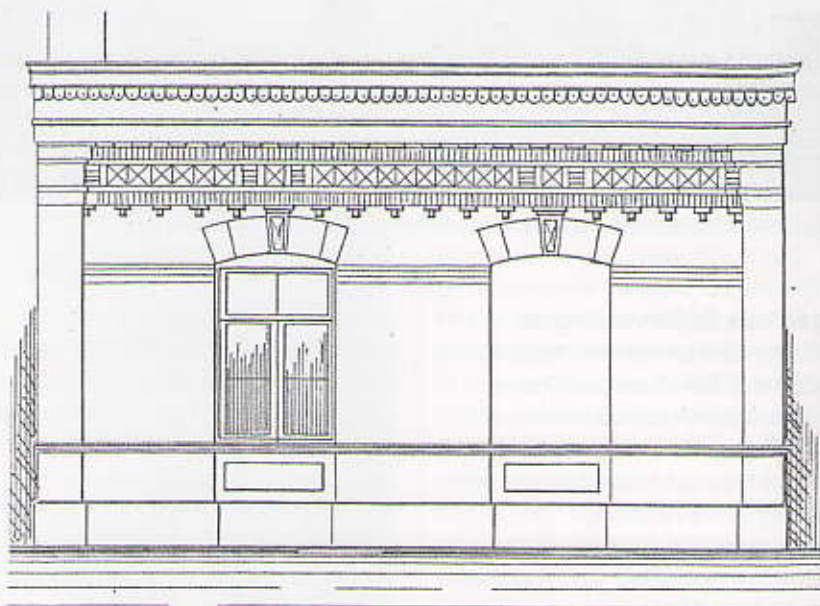
Kabajaknoppen

Een maand na het overlijden van mevrouw Dorrepaal ligt er een inventaris van haar vermogen, bezit aan juwelen en edelstenen en inboedel op tafel. Haar schoonzoon Gerard Henry van Steyn, gepensioneerd kapitein ter zee, heeft als executeur zich prompt van zijn taak gekweten. Van het vermogen, internationaal belegd in pandbrieven, obligaties en aandelen in o.a. spoorweglijnen, Indische cultuurondernemingen, en twee voorzichtige aandelen van f 1000 in de piepjonge Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië, wordt niet meer dan de nominale waarde van de aandelen vermeld. De juwelen zijn door juwelier John Charles Burnier getaxeerd op f 18.241,50, waaronder voor ruim f 5000 aan losse diamanten, smaragden, robijnen en parels, de handelsvoorraad van mevrouw Dorrepaal.

Roerend is de vermelding van een doosje met gouden kabajaknoppen, dat op f 43 getaxeerd wordt. Of al de bijouerieën - een ruime keus aan oorknoppen, colliers en armbanden - gepast hebben in het op f 5 getaxeerde bijouerieënkistje in de slaapkamer valt te betwijfelen. Het lijkt waarschijnlijker dat de kostbaarheden, met de

Heldring & Pierson. Uit zijn in 1880 met Anna Henriette van Goudoever gesloten huwelijk zijn een zoon en vier dochters geboren. Ten tijde van de koop van Villa Margaretha woont het gezin op het adres Van Speykstraat 1. Toch zijn ze meer dan eens in het Van Stolkpark geweest. Op Parkweg 1, Villa Carolina, wonen van 1889 tot

Zijgeveltekening van het tuinhuisje van Villa Margaretha

effecten opgeborgen zijn in de brandkast, die getaxeerd is op f 400, en geplaatst is in een kabinetje op de bel-etage. De inboedel wordt getaxeerd op f 10.328, waaronder een post van f 3450 aan (tafel)zilver en f 400 voor de wijnvoorraad in het souterrain. Op 23 september 1896 wordt voor notaris Dietz de boedelscheiding van mevrouw Dorrepaals vermogen ten bedrage van f 484.227,20 gepasseerd.

Op 17 augustus 1896 veilt notaris Dietz Villa Margaretha en het nog niet voltooide koetshuis met bovenwoning Kanaalweg 68/70. Op 24 augustus 1896 wordt Henri Daniel Pierson voor f 38.000 eigenaar van Villa Margaretha, en fabrikant Simon Willem van der Noordaa voor f 6300 van het koetshuis.

Villa Intimis

Henri Daniel Pierson, in 1856 in Leuven geboren, is commissionair in effecten en lid van het bankierskantoor

1895 Piersons tante Carolina en haar echtgenoot, de kunstschilder Herman Frederik Carel ten Kate. Villa Casanetta, Van Stolkweg 21, wordt bewoond door een broer van zijn moeder, Adriaan Gildemeester.

Villa Intimis - zoals het huis sinds de vestiging van het gezin Pierson op 4 december 1896 heet, zal bijna veertig jaar lang leden van de familie huisvesten. De eerste jaren is het adres nog Hoogeweg 1, en vanaf 1898 Duinweg 4. Naast zijn werk bij Heldring & Pierson is Pierson commissaris van het Koninklijk Zoölogisch Botanisch Genootschap.

Mevrouw Pierson heeft goede contacten in de wijk. In 1916 maakt ze met o.a. haar buurvrouw mevrouw Schiff van Villa Lunia en mevrouw Randebrock van Villa Olanda deel uit van de 'Commissie van patronaat' van de door de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer en de 's-Gravenhaagse Tuinbouwvereniging georganiseerde 'wedstrijd in tuinversiering'.

Het huis van professor Gerbrandy, tegenwoordig Professor Gerbrandyweg 5

Engel van Scheveningen

De oudste dochter van de Piersons, Roosje, heeft een open oog voor de noden en woonomstandigheden op Scheveningen. Ze is nog geen twintig jaar oud als ze het initiatief neemt voor oprichting van de afdeling Scheveningen van de Nederlandsche Kinderbond. Door haar 'jeugdige ijver en frissche toewijding' nemen de clubjes snel in omvang toe. De zelfstandige afdeling Scheveningen kan nu haar activiteiten verdubbelen van 3 clubjes van 30 kinderen per week naar 180 kinderen. Vader Pierson stelt zijn tuinhuis ter beschikking aan zijn dochter en de door haar geleide afdeling van de Kinderbond. Zij laat het inrichten tot een 'zeer geschikte lokaliteit waar de kinderen zeer gezellig worden ontvangen'. Roosje - op Scheveningen bekend als 'Juffrouw Roosje' of de 'Engel van Scheveningen' - vervolgt de lijn met de oprichting van het kindertehuis Huize Vluchtheuvel, eerst op Duinweg 1, en later in villa Hendrika, Parkweg 40, Kanaalweg 5 en op het Seinpostduin. Ook vindt ze nog tijd om als soldate van het Leger des Heils voor anderen klaar te staan. Piersons zoon Nicolaas Gerard, net als hij bankier, woont na zijn huwelijk in 1914 tot 1923 in een halfvrijstaand huis, dat hij Morning Glory noemt, op het adres Belvédèreweg 1, en gaat dan in het Statenkwartier wonen. Na het overlijden van zijn echtgenote in 1925 woont Pierson samen met zijn

dochter Roosje nog tien jaar op Scheveningen. In de loop van 1935 bereidt hij zijn vertrek naar Ommen voor, waar hij zich begin 1936 vestigt en in februari hertrouwt. Met bouwondernemer Johannes Zaaijer heeft hij afspraken gemaakt voor de toekomst van Villa Intimis: na afbraak vervanging door herenhuizen. De voorbereiding van de Verordening Van Stolkpark, die op 11 januari 1937 wordt vastgesteld steekt een spaak in het wiel. Een aaneengesloten rij huizen is het meest lucratief, en het wachten is of de Verordening dat zal toelaten. Dat is niet het geval, en dus moeten Zaaijer en architect Schippers hun ontwerp

aanpassen. Met voorbijgaan van de bepaling uit 1882, die een rooilijn van minimaal acht meter van de straat voorschrijft, proppen zij drie blokken van twee, drie en vier huizen op het terrein van Intimis. Op 26 april 1937 verkoopt Pierson Villa Intimis voor f 50.000 aan Pieter Zaaijer Johanneszoon.

Bouw van negen herenhuizen

Het duurt niet lang voordat op het terrein op de hoek van Duinweg en Kanaalweg de bouwwerkzaamheden beginnen. In maart 1938 zijn de huizen, gebouwd in de voor de jaren dertig karakteristieke Haagse stijl, klaar. De huizen gaan grif van de hand, waarbij de huizen aan de Kanaalweg meer in trek zijn dan de huizen aan de Duinweg. De negen huizen brengen per stuk bedragen op tussen de f 12.000 en f 25.000, bij elkaar voor f 156.000. De huizen die niet direct verkocht worden verhuurt Zaaijer, zoals Kanaalweg 113c, dat in 1939 voor f 1200 per jaar verhuurd wordt aan de pasbenoemde minister van Justitie Professor P.S. Gerbrandy. Kanaalweg 113a wordt verhuurd aan Dr. J.J.E. Hondius, rector van het 1e VCL. Zijn weduwe, mevrouw J.H. Hondius-Swart, en zal er tot aan haar overlijden in 1978 wonen. Na het overlijden van Professor Gerbrandy in 1962 wordt dit stuk van de Kanaalweg naar hem vernoemd. De onhandige huisnummers 113a tot en met 113f worden pas in 1970 veranderd in 1 tot en met 13.

Villa Intimis circa 1900. Linksboven, gezien vanaf de Duinweg

Donkere wolken boven Van Stolkpark

De Iraanse ambassade, gevestigd op de hoek van de Duinweg en de Belvédèreweg, heeft er onlangs het voormalige CAK-kantoor aan de Duinweg bij gekocht. Voor deze uitbreiding waren een aantal plannen ontwikkeld die niet in overeenstemming zijn met het bestemmingplan van het Van Stolkpark en waarover niet

Duinweg 16 en 18 wil men echter omheinen tot een hoogte van 2.50 m met een hek met draaiende messen dat geheel niet in de prettige omgeving van het park past en zeker niet in de achtertuinen van bewoners. Op de hoeken zijn camera's geplanned op een hoogte van 5 meter. In het bouwplan zijn niet ingetekend de monumen-

Buitenlandse Zaken tot een plan te komen dat aanvaardbaar is voor alle partijen.

Promenade

Het stond in het krantje van Promenade, maar de wijk wist van niets: "het Promenade gaat groots uitbreiden ... met 75 nieuwe, ruime kamers en suites en een grote banquetzaal". Op de Algemene Ledenvergadering van 16 maart kwamen er vragen. Bij navraag aan directeur S.M. Jonker door de voorzitter daags na de vergadering meldde de directeur dat er wel over uitbreiding gesproken wordt, maar dat er nog geen concrete plannen zijn ontwikkeld. Het bestuur is van mening dat het enkele jaren geleden met de gemeente overeengekomen bestemmingsplan Scheveningse Bosjes zal moeten worden gehandhaafd. Dit plan voorziet niet in een uitbreiding van het hotel, aangezien het bouwvolume ter plaatse al geheel is gebruikt. Kopie van de bevestiging van het gesprek met de hoteldirecteur is ter kennisneming naar het college van B&W gestuurd.

Drukke weg

Norah, de noordelijke randweg, komt er. Alleen over de manier waarop deze weg door het Hubertusduin gelegd zal worden moet nog een beslissing genomen worden. De aanleg van de Norah, een afslag van de A4 bij Voorburg, die aan de andere kant een nieuwe verbinding krijgt met Zoetermeer, heeft ook zijn gevolgen voor de noordwestelijke hoofdroute die loopt van het

Duinweg 20-22, onlangs gekocht door de ambassade van Iran

tevooren was overlegd met de bureu. Om het consulaire gedeelte te scheiden van de diplomatieke dienst wil men een tweede ingang maken, die gesitueerd zou moeten worden in de tuin tussen het hoekhuis en het voormalige CAK-gebouw. De bouwtekening laat op die plek een enorme blinde muur zien. Het bebouwen van de tuin is niet toegestaan volgens het bestemmingsplan.

Ten tweede wil men een hek plaatsen ter beveiliging van het nieuwe terrein. Uiteraard heeft ieder het recht zijn terrein te beveiligen, maar wel op een manier die ook voor de bureu acceptabel is. Het hek van de huidige ambassade zal aan de Duinweg doorgetrokken worden. Niet fraai, maar wel begrijpelijk. Het grote achterterrein, dat begrensd wordt door de tuinen van Belvédèreweg 19 tot 9 en door

tale kastanjes die enkele jaren geleden met zorg zijn behandeld door een boomchirurg. Omdat de bomen niet zijn ingetekend is het risico groot dat nu zonder verdere procedure een kapvergunning kan worden verleend. Het bestemmingsplan laat geen verharding

Bouwen, breken en behouden

toe tot meer dan 30 procent van het totale oppervlak van de tuin. De voorzitter van de wijkvereniging heeft tijdens een vergadering van de Welstandscommissie op 24 april 'ingesproken' en de bezwaren van de wijk tegen de plannen kenbaar gemaakt. De Welstandscommissie heeft de plannen inmiddels afgekeurd. Op het ogenblik wordt geprobeerd samen met

Hubertusduin tot de Kijkduinsestraat. Aangezien deze weg waarschijnlijk een alternatief wordt voor de Utrechtsebaan zal er meer verkeer overheen komen dan de gemeente aangeeft met: "rekenen op autonome groei". Autonome groei betekent een verkeerstoename van ongeveer 6 procent per jaar. Aangezien bovendien bekend is dat de Norfolkline binnen-

kort tegen de duizend vrachtauto's per dag gaat laten rijden (groei 15 procent), is te voorzien dat een golf van verkeer over de Teldersweg, door de Scheveningse Bosjes, richting Kijkduin gaat. En die golf stuit dan op de Scheveningseweg, waar volgens planning ook meer trams moeten gaan rijden.

Inmiddels heeft de gemeente bureau Goudappel Coffeng in de arm genomen om na te gaan wat de verbreding van de Teldersweg moet zijn voor een verkeersgroei van 30 tot 40 procent ... Een tunnel onder de Teldersweg, die weer boven de grond komt in de buurt van het Congresgebouw, lijkt het enige alternatief om de verkeersveiligheid op de kruising te garanderen en het groengebied, dat deel uitmaakt van de ecologische verbindingzone te sparen. Fietsers en voetgangers kunnen dan gebruik maken van de bovengrondse weg.

Silver lining

Maar 'every cloud has a silver lining': In de Grote Kerk reikte burgemeester Deetman 19 mei vanwege het 25-jarig bestaan van het monumentenfonds het 'Gouden Sleutelstuk' uit aan Mr A. Th. Vermeulen voor het best door een particulier gerestaureerde huis. Het gaat hier om Parkweg 16. Dit bewijst dat niet alleen de wijk, maar ook de gemeente het waardeert als men er alles aan doet om de oude huizen zo gewetensvol mogelijk te herstellen en bewoonbaar te houden.

Toch moet er zo af en toe weer op gewezen worden dat dit in een beschermd stadsgezicht ook volgens bepaalde regels gaat. Bij de splitsing in appartementen van Van Stolkweg 34 leek het even fout te gaan: het rechter zolderraam kreeg niet de maatvoering die in het bouwplan was afgesproken.

Dit huis aan de Parkweg kreeg de prijs voor de meest geslaagde restauratie door een particulier

Na een bezwaar van de wijk waar de Dienst Stedelijke Ontwikkeling achterstond, is het raam alsnog aangepast. Het muurtje rond het CAK-gebouw op de hoek van de Parklaan en de Duinweg, wordt hersteld – een grote verbetering.

De vergunning voor het aanbrengen van dubbele ramen in het dak van Parkweg 1b is na een gesprek met veel begrip aangepast aan het beeld van het huis.

Het dak van Van Stolkweg 7, Nieuw Rijswijk, zal in oude stijl hersteld worden met zink. Voor de achterkant van het terrein loopt een aanvraag (artikel 19 procedure) voor de bouw van een garage met aan de voorkant een loggia.

Villa Austria, Van Stolkweg 29a, krijgt ook een nieuw dak. Hier zullen de shingles vervangen worden door leien, zoals het vroeger was. De zaak van

Stolkweg 3, die al enkele jaren loopt, is afgehandeld. Hier had B&W met een beroep op de overgangsregeling toegestaan dat in een pand bestemd voor bewoning, een kantoor gevestigd werd. Inmiddels hebben de Raad van State en de rechtbank op 16 april bepaald dat B&W geen bestuursdwang hoeven uit te oefenen omdat het herstellen van de woonfunctie op de tweede etage geen winst voor de wijk oplevert.

Van Stolkweg 16 en de garage aan de andere van het Kanaalweggetje hebben inmiddels fraaie hekken rondom gekregen. Minder is het met Van Stolkweg 4, een rijksmonument, dat momenteel leegstaat. Over de toekomst van Sandhaghe, dat het Indisch herinneringscentrum zal gaan herbergen, werd eind mei een presentatie gegeven. Hierop komen we in het volgende nummer terug.

Groen meer bekoring

"Achter het hôtel de la Promenade begint het Van Stolk-park, eenige lanen met villa's, waar de bodem en het groen ook wederom grotere bekoring schenken dan de landhuizen, aan wier constructie over het algemeen al zeer weinig kunst besteed is. Voor het meerendeel zijn het alleenstaande woningen die op geenerlei wijze hun bestemming als landhuis doen kennen; of wel zijn die woningen met zulke grillige, willkeurige aanhangsels en uitbouwen voorzien, dat goede smaak hier ver te zoeken is."

(Johan Gram 's Gravenhage in onzen tijd 1893)

Lustwarande

"Welk een passage op dien drukke Scheveningschen weg! Vooral wielrijders in hunne eindeloos afwisselende typen, zijn hier allervermakelijkst om aan te zien. ... Eigenlijk wordt de Scheveningschen weg, die heerlijk, nooit volprezen lustwarande, onbegaanbaar gemaakt door die in elkaar gedoken, als angstige apen ineengedraaide, hurkende wielrijders, die u plotseling, dikwerf zonder dat men door een belletje gewaarschuwd wordt, snorrend voorbijvliegen, als de wind doorhollen, en in een oogwenk uit het gezicht zijn." (Johan Gram 's Gravenhage in onzen tijd 1893)

Bewuste training houdt alert

Een dag in de week eruit om het de volgende zes zelf weer aan te kunnen. Dat biedt Duinrust ouderen die zelfstandig wonen in eigen huis, aanleunwoning of pension. Tien jaar leidt Wylske Verheij dit door de overheid gesubsidieerde activiteitenprogramma met de naam 'dagverzorging'.

Structuur

De naam zegt niet precies wat we doen," vertelt mevrouw Verheij, die op verzoek van de gemeente de dagverzorging in Duinrust opzette. "De bedoeling is ouderen geestelijk en lichaaamlijk te stimuleren, zodat ze thuis kunnen blijven wonen. Het programma valt onder het flankerend ouderenbeleid en is gericht op de wijk. Net als bijvoorbeeld de tijdelijke opvang, de wijkmaaltijd en bewegen voor ouderen.

Voor ouderen in wijk

Maar lang niet alle mensen die hier in de buurt wonen, weten wat we in Duinrust met de dagverzorging kunnen bieden." Ze somt op: "We maken met elkaar een dag, waarbij de kwaliteiten van ieder tot z'n recht kunnen komen en waarbij de deelnemers geprikkeld worden om op een goed niveau bezig te zijn. Natuurlijk beginnen we bij aankomst om 10 uur met koffie. Die wordt zelf ingeschonken, niet geserveerd. Dan praten we over iets. De krant, een programma op de televisie. Of ik nodig iemand uit om iets te lezen. Ieder krijgt een kans mee te doen, ook degenen die slecht horen of zien. Sommigen komen zelf met een initiatief: in een van de groepen maakt een deelnemer altijd een gedicht voor de jarigen. Ik probeer op verschillende manieren te appeleren aan het geheugen." "De dag is altijd heel precies inge-

deeld om te helpen het besef van tijd niet te verliezen. Tussen de middag dekken we de tafel, we eten, we wassen af en bergen alles weer op. Dan is er even een pauze. Hard nodig om uit te rusten en goed voor de sociale contacten. We doen soms aan handenarbeid

'Kinderachtig' is dan vaak de eerste reactie op een voorstel. Maar als ik dan zeg dat het is om de vingers te trainen dan wil men toch wel mee doen. En uiteindelijk blijkt het altijd een leuke ervaring."

Voor wie is dagverzorging?

Dagverzorging in Duinrust is voor ouderen boven de 65 die zelfstandig wonen, behoefte hebben aan sociale contacten of structuur in hun dag en week. Het kunnen mensen zijn die uitbehandeld zijn in het ziekenhuis, die rouw moeten verwerken, afasie hebben, enz. Men kan ook meedoen in de dagverzorging om de 'mantelzorgers' te ontlasten. Ouderen kunnen zichzelf aanmelden, maar meestal komen ze via huisarts, thuiszorg, kerk, burenhulp of Parnassia - het vroegere Riagg. Verheij: "De deelnemers zijn geen patiënten. Ze zijn gasten. Ik ga altijd eerst kennismaken om te zien wie de persoon is en wat

zijn - maar meestal haar - achtergrond is om te bekijken in welke groep men past. De groepen vangen nieuwelingen altijd aardig op. Dat is vaak een hele geruststelling. We werken hier met drie vaste krachten en we hebben stagiaires ter ondersteuning. Iedere groep heeft zijn eigen tempo. Als begeleiders proberen we steeds de ouderen niets uit handen te nemen dat ze zelf nog kunnen. Dat houdt hen alert. We proberen dus te activeren en houden, wat je noemt, zelf de handen op de rug."

Een bezoek aan Meijendaal

Villa Austria krijgt een nieuw dak. Zie Bouwen, breken en behouden voor meer actueel nieuws over de wijk

Bent u al vriend of vriendin van het Van Stolkpark

De Wijkvereniging 'Van Stolkpark' zet zich in voor het behoud van een goed woon- en leefklimaat in de wijk. Dit houdt onder andere in: inspraak en participatie bij gemeentelijke besluitvorming; werken aan het herstel van de woonfunctie in de wijk; aandacht voor beheer en onderhoud van het groen; acties gericht op het schoonhouden en de veiligheid van de wijk. Een particuliere organisatie beveiligd de aangesloten panden. Burenhulp biedt uitkomst indien nodig. Het wijkblad verzorgt de informatie. Als u nog geen begunstiger bent van de Stichting Vrienden van het Van Stolkpark is het nu tijd u aan te melden, ook in uw belang. U kunt dit doen door uw bijdrage (minimaal f 35 per jaar) over te maken naar postrekening 2887132, t.n.v. de Stichting Vrienden van het Van Stolkpark te Scheveningen.

Aan dit nummer werkten mee:

Anneke Landheer en Els Ketelaar
Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie, en met bronvermelding.

Babysitters

Advies-tarieven zijn:

f 6,00 per uur van 19.00 - 24.00 uur

f 7,50 per uur vóór 19.00 uur (dus overdag) en ná 24.00 uur.

Als een babysitter blijft slapen, dan wordt het tarief berekend tot het moment van thuiskomst van de ouders. Het is noodzakelijk gebleken beide partijen erop te wijzen, dat er duidelijke afspraken moeten zijn over het tarief, over de tijd van thuiskomst en over het al dan niet ontvangen van bezoek tijdens het babysitten. Het is voor iedereen prettiger dit van te voren goed te regelen.

Francijn Bulhof	350 78 84
Marthe Commandeur	338 73 73
Kiki Grooss	355 37 90
Diederik van Imhoff	358 48 91
Kirin Lynch	354 81 76
Alexander Jöbbsis	352 40 65
Claire Mulder	355 02 13
Florine de Ranitz	358 61 09
Harriet van Utenhove	350 44 35
Beatrijs Vermeulen	350 71 60
Tony Vermeulen	350 71 60
Patrick van Wijnen	306 18 12

Inhoud

Villa Margaretha	1-4
Bouwen, breken en behouden met Iraanse ambassade, Promenade en succesvolle restauratie	5-6
Duinnrust en dagverzorging	7
Wijkinfo	8

Wijkvereniging "Van Stolkpark"

Contact- en correspondentie-adres:

Prof. P.S. Gerbrandyweg 3, telefoon 354 12 96, fax 352 40 34

Secretariaat: mevrouw A.E.M. Landheer-Roelants

BESTUUR:

Voorzitter:

Mr. T. Landheer, Prof. P.S. Gerbrandyweg 3
telefoon 354 12 96

Vice-voorzitter:

Mr. F-N. Grooss, Van Stolkweg 13
telefoon 355 37 90

Secretaris/Penningmeester:

Mevrouw Drs. M.F.T. Schrijver
Prof. P.S. Gerbrandyweg 11
telefoon 350 48 62

Leden:

K. van Dam, Van Stolkweg 29a
telefoon 3518800

E.A.M. Persoon, Van Stolkweg 28

Stichting Buurtpreventie Van Stolkpark

Secretariaat/nieuwe aanmeldingen

telefoon 3541296

Voorzitter:

K. van Dam, tel. 3518800

meldkamer NvD

telefoon 3982340

Coördinator actie bestrijding iepziekte:

Mr. C.J.J. Hiebendaal, tel. 350 39 93

Van Stolkparkkoerier:

Redacteur E.A. Ketelaar-de Vries Reilingh
telefoon 358 54 50

Verspreiding:

G. de Lange, Kanaalweg 53
telefoon 3514309
i.s.m. mevrouw M.W.A. Tijdhof-Spronk
Kanaalweg 71
telefoon 358 57 45

Burenhulp:

Wijkhoofd:
Mevrouw A.A. Hiebendaal-van Rhijn
telefoon 350 39 93

Stadsdeelkantoor Scheveningen

Duinstraat 10

Stadsdeelcoördinator:

P. Treffers
telefoon 353 56 00

Servicepunt Stadsbeheer:

telefoon 353 56 50

Wijkagent:

M.M. de Zeeuw
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 56/310 30 52

Adviseur beveiliging:

A. van Leeuwen
Politiebureau Nieuwe Parklaan
telefoon 310 30 55/310 30 52

Rayonagent:

F. de Ruiter
Politiebureau Nieuwe Parklaan,
telefoon 310 30 38/310 30 52